



ΠΡΟΦΙΛ

Graphic designer, εκδότης του βραβευμένου περιοδικού «Κύμα», φωτογράφος καραβιών και όχι μόνο: ο φωτογράφος που επέλεξε η μεγάλη ελληνική ναυτιλιακή εταιρεία Eletson. Αναζητά το μη προφανές, τις «ασήμαντες λεπτομέρειες» που συνθέτουν την ολότητα. Θάλασσα γι' αυτόν σημαίνει δέος, πόσο μάλλον πάνω σε μια ιστοσανίδα. Μοιράζει τη ζωή του σε Τήνο και Αθήνα. Ο Δημήτρης Καραϊσκος σε πρώτο πρόσωπο στον «Ε»



Δημήτρης Καραϊσκος Θαλασσινοί διαλογισμοί

«**Π**ριν πάω στο Δημοτικό, έζησα ένα χρόνο στη Χαλκίδα. Ήμουν καθημερινά στο καρνάτιο του παππού μου, του Θεόδωρου Αρβανίτη. Καραβομαραγκός, που είχε φτιάξει ένα δικό του τύπο σκαριού, αναγνωρίσιμο στην Εύβοια. Ήταν μια πρώτη επαφή με τη θάλασσα. Στα παιδικά μου χρόνια και στην ε-

φηβεία, όμως, φοβόμουν τη θάλασσα. Είχα μια άσχημη εμπειρία με ιστιοπλοϊκό που με τρόμαξε, καθώς κι ένα δωδεκάωρο ταξίδι τρόμου από τη Φολέγανδρο στον Πειραιά, όπου η θάλασσα έβγαζε φίδια».

ΦΑΡΟΙ: ΤΟ ΕΓΧΕΙΡΗΜΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ

«Στα είκοσι ανακάλυψα τους φάρους και απέκτησα εμμονή. Η πρώτη επαφή, βέβαια, ήταν

πάλι με τον παππού μου, που με είχε πάει στο φάρο της Χαλκίδας. Ήταν φίλος με το φαροφύλακα. Θυμάμαι αμυδρά αυτόν τον όμορφο πέτρινο φάρο πάνω στον Εύριπο. Κάποια στιγμή έβαλα στόχο να επισκεφτώ και να καταγράψω όλους τους φάρους της Ελλάδας. Πήγα σε βιβλιοθήκες, αγόρασα βιβλία από το εξωτερικό, έγινα συνδρομητής αμερικανικών περιοδικών για «φαρολάτρες».

Πραγματοποίησα κι ένα ταξίδι στη Βρετανία γι' αυτό το λόγο. Μετά ήρθαν τα ελληνικά νησιά. Το ιερό δισκοπότηρο για μένα ήταν ο φάρος της Σαπιέντζας, στη Μεθώνη. Το σχετικό υλικό που έχω μαζέψει έχει μείνει ανεκμετάλλευτο, κυρίως εξαιτίας της νευρωτικής σχέσης που απέκτησα με το φαρικό εγχείρημά μου: ήθελα να τους επισκεφτώ όλους. Κατάφερα να πάω σε περίπου σαρά- ➤

